

МІСЦЕ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ У СТАНОВЛЕННІ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСОБИСТОСТІ

БЄЛЬСЬКА Н.К.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Архітектурна діяльність є однією з діяльностей людства з давніх давен по сьогоднішні дні. В своєму історичному розвитку архітектура трансформувалась від створення звичайного укриття від негоди до складних, часом циклопічних об'єктів, які потребують розгалужених спеціальних знань не тільки з архітектури, але і в інших будівельних та суспільних дисциплінах, що є підпорядковані цінній та вельми шанованій архітектурній науці. Архітектурна освіта давніх давен в більшості здобувалась безпосередньо на практиці.

На зламі епох (XIX – XX стор) світові тенденції в архітектурі почали "відриватися" від попередніх часів завдяки новим, сучасним технологіям будівництва та проектування, архітектурна діяльність Так, видатний архітектор XX віку Ричард Бакмінстер Фуллер зауважив, що архітектурно-будівельна діяльність, яка видозмінюється в часі внаслідок наростаючого технічного прогресу, втрачає властивості мистецтва і стає все більш залежною від вимог індустриального виробництва та диктату замовника, роль архітектора - творця девальвується; як результат – порівняно низька кількість вдалих об'єктів, наявність явних та неявних архітектурних та містобудівних «ляпів» та помилок.

Вирізняють внутрішні та зовнішні закономірності навчання. Внутрішні: зв'язки між компонентами навчальних процесів характерні саме цілями, змістом освіти, методами, формами і засобами навчання - між учителем, учнем та змістом навчального матеріалу. Зовнішні: залежність навчання від суспільних процесів та умов: соціально-економічної, політичної ситуації, рівня культури, потреб суспільства та держави у певному типі та рівні освіти.

Метою викладання архітектури є організація ефективного навчання кожного студента задля засвоєння отриманої сучасної інформації, яка базується на наявних методах контролю та оцінки надбаних знань. Щоб набуті знання завершувалися омріяним практичним результатом, діяльність з підготовки наукових кадрів має бути збалансована з реальними потребами суспільства.

Ефективна організація навчання передбачає як начитку лекційних курсів, практичні заняття з спеціальності, самостійну роботу, ознайомлення з реальною працею архітектора, так і спільну діяльність в тандемі студент / викладач учбової групи, або студент / керівник дипломного проекту. Існує чимало напрямів навчання архітектури, комплексна мета яких полягає в стимулюванні прагнення до освоєння знань, пошуку істини, а також творчої незалежності у повсякденній праці на користь суспільства.